

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Рев-399/05
Бања Лука, 07.11.2006. год.**

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Драгослава Лукића, као предсједника вијећа, Петра Бајића, Биљане Томић, Дарка Осмића и Горјане Попадић, као чланова вијећа, у правној ствари тужиоца Д. К. из Б., Д. Т. 108, против тужене Р. С., Министарства одбране Р. С., коју заступа Војно правобранилаштво Војске Р. С., Одјељења у Б. Л., ради заштите права из радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца против пресуде Окружног суда у Б. Л. број Ж-264/02 од 15.03.2005. године, на сједници одржаној дана 07.11.2006. године донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Ревизија се уважава, укида се пресуда Окружног суда у Б. Л. број Ж-264/02 од 15.03.2005. у дијелу којом је одлучено да се првостепена пресуда у одбијајућем дијелу укида и у овом дијелу тужба одбаци, и предмет враћа том суду на поновно суђење.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Б. Л. Рс-305/99 од 16.05.2002. године одбијен је тужбени захтјев тужиоца за утврђење да је у радном односу код органа тужене Министарства одбране и након разрјешења са дужности замјеника Министра одбране, и захтјев да га тужена распореди на рад на радно мјесто које одговара његовим стручним и радним способностима, уз обавезу да му накнади штету на име неостварених личних доходака од 02.03.1998. године до враћања на рад, као и захтјев да тужена за њега уплати доприносе пензијско-инвалидском и здравственом осигурању.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Б. Л. број Ж-364/02 од 15.03.2005. године, наведена првостепена пресуда у одбијајућем дијелу (став I изреке првостепене пресуде) се укида, те се тужба тужиоца у овом дијелу одбацује (став 1.). У преосталом дијелу (став 2.) изреке првостепене пресуде, жалба тужиоца се одбија и првостепена пресуда потврђује.

Тужилац ревизијом побија другостепену пресуду, а како то произилази из навода у ревизији, у дијелу којом је одбачена његова тужба, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права са приједлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење.

Одговор на ревизију није поднесен нити се Републички тужилац изјаснио о поднесеној ревизији, чл.390. ст.3 Закона о парничном поступку – („Службени лист СФРЈ“, број 4/77 до 35/91 и „Сл. гласник Р. С., број 17/93 до 32/94, у даљем тексту: ЗПП), у вези са чланом 456. став 1. Закона о парничном поступку, („Сл. гласник Р. С.“, број 58/03, 85/03 и 74/05, у даљем тексту: ЗПП РС).

Ревизија је основана.

У тужби тужилац захтјевом тражи: 1. да се утврди да је у радном односу код органа тужене, Министарства одбране и након разрјешења са дужности замјеника Министра одбране; да се тужена обавезе да га распореди на послове и радне задатке који одговарају његовој стручној спреми и радним способностима; да му се плати накнада на име неостварених личних доходака од 02.03.1998. године до враћања на рад, као и захтјев да тужена за њега уплати доприносе пензијско-инвалидском и здравственом осигурању.

Првостепени суд је одбио захтјев тужиоца за утврђење да је у радном односу код Министарства одбране и након што је разрјешен дужности замјеника Министра одбране по

рјешењу Владе Р. С. од 02.03.1998. године, из разлога, што након престанка радног односа код наведеног органа тужене по рјешењу Министра одбране Р. С., број 8/1-01-482/98 од 03.06.1998. године против овог рјешења није подносио тужбу у којој би захтјевом тражио његово поништење као незаконито. Даље првостепени суд налази да није надлежан да одлучује о захтјеву тужиоца за уплате доприноса пензијско-инвалидском и здравственом осигурању од престанка његовог рада код органа тужене до враћања на рад.

Другостепени суд усваја чињенична утврђења и закључак да суд није надлежан да одлучује о захтјеву за плаћање доприноса пензијско-инвалидском и здравственом осигурању, па је жалбу тужиоца у овом дијелу одбио и првостепену пресуду у том дијелу потврдио, док у односу на захтјев тужиоца за утврђење да је у радном односу код наведеног органа тужене, налази да се о заштити права из радног односа у Министарству одбране Р. С. у смислу одредби чл.115. до 122. у вези са одредбом чл.12. Закона о војсци („Сл. гласник Р. С.“, број 31/96) одлучује у управном поступку, па је позивом на одредбе чл.16. ЗПП укино првостепену пресуду у односном дијелу и тужбу у том дијелу одбацио.

Одлука другостепеног суда није правилна.

Према утврђењу првостепеног суда рјешењем Владе РС 0/01-012-104/98 од 02.03.1998. године тужилац је разрјешен дужности замјеника Министра одбране, а након тога је Министар одбране донио рјешење 8/1-01-482/98 од 03.06.1998. године о престанку радног односа тужиоцу у Министарству одбране РС, на радном мјесту замјеника Министра одбране са 01.04.1998. године.

Тужилац у тужби захтјевом тражи да се наведено рјешење о престанку радног односа поништи, а како је то речено, уз успоставу свих права из радног односа која су му повријеђена наведеним рјешењем о престанку радног односа.

Овакав спор, по оцјени овог суда спада у судску а не у надлежност управног органа.

Наиме, према одредби чл.12. ст.1. Закона о војсци („Сл. гласник Р. С.“, број 31/96 и 22/97) који је био на снази у вријеме доношења рјешења о престанку радног односа тужиоцу (03.06.1998. године), лица на служби у Војсци су, војна лица и радници у војсци. У ставу 2. тог члана, прописано је да су војна лица: професионални војници, војници на служењу војног рока, питомци војних школа и лица у резервном саставу док се налазе на војној дужности у војсци.

Дакле, оvdје није у питању својство тужиоца као војног лица које има у виду наведена одредба Закона о војсци него је у питању цивилно лице које је у радном односу у Министарству одбране Р. С., и о његовим правима везаним за такав радни однос разрјешава се примјеном одредби Закона о радним односима у државним органима („Сл. гласник Р. С.“, број 11/94) и супспидијарно Закон о радним односима („Сл. гласник Р. С.“, број 25/93 до 10/98) и Закон о раду („Сл. гласник Р. С.“, број 38/00 до 38/03).

Доносећи побијану одлуку којом се укидају све спроведене радње у поступку и тужба одбацује, другостепени је суд погрешно примјенио одредбу чл.16. ЗПП, (идентичну одредбу садржи и чл.16.ЗПП РС).

Стога је ревизију тужиоца у којој указује на ову повреду поступка ваљало уважити, побијано рјешење укинути, и предмет вратити другостепеном суду да у поновном поступку одлучи о свим наводима жалбе тужиоца против првостепене пресуде чл.249. ст.1 у вези са одредбом чл.16. и 456. ст.2. ЗПП РС).

Предсједник вијећа
Драгослав Лукић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарне
Амила Подрашчић